विशेषवद्भारहितिभदं चन्द्नप्रभवविद्भारहितत्वात् निधे-मोऽयमाई स्वनप्रभवन्त्रर हितत्वादिखादावपि भावेन काय विश्रेषातुमानं न स्वात् विद्वरिहतत्यादि-क श्रीपाधिभवेत व्यतिरेकिस्यष्टद्रव्यातिरिक्ताद्रव्यानात्रि-तलं हेलभावन्त्राणं न स्वात् द्रव्यानास्त्रतलसंव वराष्यवात् खप्रध्ये गस्रस्थैः वर्ष्णकलादिलादौ लयाः धासिद्वितारकविषेषणस्त्रीकारात्। अपि च गौरवेण विगिष्टस्य व्यापकतापि न स्वात् तथा च स्थापनानु-माने उपादानगोचरापरोच्चतानचिकीर्पाकतिमञ्जनप्रतः घूमेनाद्रेश्वनप्रभव्यक्तिंदलेन यरोरजनप्रत्मपि नानुमी-वेत । यसु जनप्रानप्रीनप्राभावापेश्वया शरीरजनप्रानप्री-न्याभावसाल्यात्ते वामेव व्याप्यत्विमित विपरीतमेव ला-व्यक्तित तम्र विरोधानाथेन बङ्नामल्यस च वत्राष्यत्वात् से हे भीतस्मर्थनत्वजनत्योगं स्वाभावेऽप्रथिवीत्वप्रथिवी-लाभावयोरित । अन्यया नीसध्मस्यैव व्यापले ध्म-नातस्याव्याप्यतप्रसङ्गः किञ्च त्वचये बह्नन्रीन्या-आवापेचया जनप्रतात्वनाभावस्वैव प्राप्तता स्वात् एक-त्वात् प्रमेयत्वाद्यनन्धर्मविष्ठि वत्राप्ताविष प्रयोजनामा-वाजानुमाने तदुपनप्रामः । खब जाववेन जनप्रत्यस शी-भीपस्थितिकतया लन्यताभावति न भीन्नं न्याप्तियदः न तु गरीरजन्यत्वाभावत्वेन विखन्दितप्रतीविकत्वात्। यत विशेषणविशेष्यानप्रतराभाववति साध्यं तत् विशिष्टाभाव-सापि व्यापिरिति देस एवं सति उत्पत्तिमन्ते सति बन्दादिकमनित्यतं सक्तरैकतव्याप्यतया न निग्-ह्येत ग्रीभोपस्थितिकतया घडलाइरेव तथालात्। यदि च यामान् दिशेषभावाहिरोधाभावेज नोभयसापि व्याध्यत' तदा यरीराजनप्रवजनप्रवाभावयोरिप तुल्यम् ॥ किञ्च गरीरं जनप्रत विधियदमावमपि विधिनिष्ट न त साचात्, तथा च गरोरजन्यलाभावोऽखर् एव हेत्रतो न वप्रध विधेषणता । न चाल विधिष्टाभावी विधेष्याभावएव जि-त्यादावजनप्रतापत्तेः । चतएव स्थापनायां घरीरजनप्रत-सपाधिः साध्याभावत्राप्याभावप्रतियोगिलं न साध्यवत्रा-पकलनियमात् । वायवियेषणेऽधिकं नियहस्याणीमित देव चेतुहयोपन्त्रासे द्यधिकस्। अत्व त विशिष्टमेव चेत्रिति विरुद्ध्यन उत्तमिति।

उच्यते । नीबधूमादी वेत्राप्तिरस्ये व खनत्रया विशेषा-णामवत्राप्यत्वे निराश्या वत्राप्तिः स्थात् नीजलमपि न वत्रा-खतावच्चेदवं गौरवात् किन्तु धूमत्वमेव द्युद्वे न कारणत्वे

रूपिनव धूमलञ्च न नीलिन्नि किन्तु तदास्त्रवे धूमे इति न नीलध्मस देतलम् नीलध्मे नीलस विशेषणाले तहि-यिष्टे न धूमलम्, उपजन्न गते च धूमलिमिति। किञ्च। व्याप्यतावक्केद्रकस्यैव हेस्तावक्केद्रकत्विति न नीसध्-मल' तथा । नचैव' धूमत्वस्थावच्छे दकत्वेऽपि सामग्रीस-चात् नी बधुमाद समिय त्पत्ती हेलाभाषल' न सात् अनुमितिप्रतिबन्धकस्य तत्त्वादिति वाच्यं तद्भावेऽपि नी-लभूमप्रयुक्तसाध्यवत्पत्ययस्य भ्रमत्वेन तत्कारस्वस्थाभास-लक्सवादितिदिक् ॥ एवञ्च यरीराजन्यलेऽपि न यरी-रमवच्छे दक्षं गौरवात् येन विश्वेष विना ब्राप्तिन ग्ट-हाते तस्यैव वयप्यतावच्छे दक्षणिवयमात्। अतर्व गन्धस्यैव व्यञ्जन चादिसात्राप्रसिद्धेन गन्धादिषु मध्ये इति विशेषणं विना व्यक्तिर्यहोतं न यक्यते रत्यिविद्यारकं विशेषणं बार्धकमेव । सुरिभिधूमिन ग्रेवादी च चन्दन प्रभवाग्न्या देः कारणत्वात् कारणाभावस्य कार्याभावप्रयोकतया व्याध्यच-निश्वयः ब्रापके च न ब्राधिविशेषणता विशिष्टस कारण-लेन ब्यापकलात् विशेषव्यतिरेकिस्खे विषचवाधकेना-बन्यगतिकतया विधिष्टस व्यापकत्वात् विधिष्टाभावस हेला-भावन्त्राप्यलं यत च विषच्चवाधकं गास्ति तत विशिष्टस व्यापकतापिन यथा सकह काले । नापि गरीरजन्यत्वाभाशे अखरहो हेतः यदि हि गरीरजन्य व' सबस् बलप्रयोजक स्थात् तदा तदभावप्रयुक्तः सक्त कलाभाव इति तस् साध्यवप्रया सात् न चैवम्, जन्य त्व बाववात्त्या । तदा चाजनात्वमेत्रोपाधिः साध्यवायामावः साध्याभाववापक द्रति नियमेन तस्य साध्यस्यापकतानिस्यात् सकर् क्ल यरीरजनप्रत्यकोवप्राप्तप्रभावेन तदभावयीरिप व्याप्तप्रभाव इति व्याप्तर्रेषाचिड्नवाच । खतएव यरीरजनरताभावसा क्ट क जनप्राष्ट्र जात तद्भावयोरिप न्यायन्यापनभाव इति निरक्तम् यरीरजनत्रत्वस सकर्ष कताऽपयोजकल त्न चाजनात्वं पूर्वसाधनयातिरेकालेन नोपाधि: सत्प्रति-पत्तीक्केदप्रश्वादिति वाच्यं स्थापनायां यताभारतः तल विशेषाद्य नद्यायां छन्प्रतिपचे पूर्विषाधनवर्रति-रेकस साध्याम्त्रापकले नातुपाधिकत्वात् यया गब्दोऽ-नित्योगुणातादित्यत प्रद्धोनित्यो न्योमैकगुणतादित्या-दिना सत्प्रतिपची गुचात्वाभावी नीपाधिः जनपरमाण्-क्षे साध्यान्त्रापकत्यात्। नचैत्रमनैकान्तिकत्वमेव तदी-द्भावरं सत्पतिपचनिष्य तस्योद्भावान हत्वात्। किञ्च पा-गभावप्रतियोगित्वे सति समवेतत्वस तत्प्रतियोगित्रे सित